Pibberen og Nelliken

1. Vi gikk üt for å spasere,
Det var sol og fina vére,
Men fru Skadberg kom så morsk:
«Reis på sjøen, skaff meg torsk».
Ingen fisk hun har på lager,
Heller ingen fiskekager,
Fruens fiskedisk er blakk,
Me må ægna opp en bakk.

Først vi drar til Nysunds høler
For å finne feite skjøler,
Ror så gjennom Søra Sund,
Ut på hav fil fiskegrund.

Fylt blir fiske-kassan,
Tømt blir dramma-glassan.
Her ska bli middagsmat i Egersund.

2. Etterhvert blir sjøen grapset,
Svære brekk slår opp mot Stapsett,
Øve Merræ går han kvid,
Me må hjem mens det er tid.
Båden sleng fra stokk til vegge,
Blaud i bagen blir me begge,
Mens me ror med seige tag,
Hjem i brenninger og brak.

Fru Bertine står bak disken,
Fjåge fø den fine fisken.
Kø av kåner strømmer til,
Fiskemad te kem så vil.

Og så får me pæng
Te mad og øl i fleng.
Alt det han Martin og han Bernhad treng.

3. Hvordan fiskeren må slide
Langt til havs ved uværs-tide,
Kan en landkrabb ikke vide
Som i tørre gater går.
Salte sjøskvett inn i aue,
Brennmanet på iletaue,
Kald på nevan, kald i raue,
Slik er fiskermannens kår.

Nei, vi burde båten selge,
Last – og lossejobber velle,
Gje en lang i fisk og skjell,
Eda pølsa dag og kvell.

Men når sole skjine
Og skjøen ligge fine
Ror me te fiskeskjær, alligavel.